

skulde de selvfølgelig have Lov til at blive her. For disse Menneskers Vedkommende har der ikke været nogen som helst Vanskelighed ved at faa Opholdstilladelse. Anderledes stiller Forholdet sig derimod overfor dem, der er kommet efter Sommeren 1919, da Situationen her oppe begyndte at blive vanskelig; thi da stiller Forholdet sig før deres Vedkommende paa samme Maade som overfor dem, der kom til Sønderjylland efter Juni 1920.

Disse Folk skal jeg nu tale om. Da der mod det, jeg her har sagt, ikke er fremkommet nogen offentlig Kritik, men kun Kritik i de sønderjydske Blade — deriblandt ogsaa i et Blad, der staar det ærede Medlem Hr. Schmidt meget nær —, saa vil jeg gaa den Vej at indlade mig paa disse Eksempler. Jeg gaar nemlig ud fra, at det maa være særlig graverende Eksempler, da jeg ikke tror, at de tysksindede Blade af Kærlighed til mig har valgt daarlige Eksempler. Jeg maa derfor tage disse Eksempler, forsaavidt som de er kommet til min Kundskab.

Det begynder med, at „Schleswigsche Grenzpost“ for den 2. April 1921 havde en Artikel med „Sonderburger Zeitung“ som Kilde: De danske Udvisninger. Det var Thonesen, der blev skrevet om, og det blev beskrevet, hvorledes han mødte Genvordigheder heroppe, hvorledes han rejste til Tyskland paa et kort Besøg, og hvorledes der blev lagt ham Hindringer i Vejen for igen at komme ind i Danmark. Dette gik de tyske Blade rundt, og saa tilføjes der saa smukt: Var det kun et Tilfælde, at han netop havde en ledende Stilling indenfor de tyske Ungdomsforeninger? Jeg forstaar denne lille Tilføjelse, den skulde lede Tanken i den rigtige Retning, nemlig i den Retning, at her skete noget, som mindede om det, der var sket i Nordslesvig i gamle Dage. Tilfældet vakte derfor ogsaa min Interesse, jeg fik Lyst til at se, hvorledes det forholdt sig, og jeg skal kort meddele de faktiske Oplysninger, som senere kom frem om Spørgsmaalet.

Disse Oplysninger lyder saaledes: „Vedkommendes fulde Navn er Hans Thonesen. Født i Nørborg 22. November 1899, indrejst her til Landet den 6. September 1920, er tysk Undersaat og pligtig at være forsynet med tysk Pas og Visum for Ophold. Efter sin Indrejse har han af Chefen for Statspolitiet gennem Stationen erholdt forlænget Opholdstilladelse til 6. Marts d. A., og denne meddeltes ham i Januar d. A. Siden da har Stationen her intet som helst set til Thonesen eller haft

nogen som helst Henvendelse fra ham i Anledning af yderligere Opholdsforlængelse, og der er heller ikke fra Stationens Side sket Henvendelse til ham i samme Anledning, uagtet hans Opholdsvisum som nævnt udløb den 6. Marts, og han desuagtet forblev her. Den 10. Marts udrejste han til Flensborg for at deltage i de dér stedfindende Festligheder i Anledning af Aarsdagen for Afstemningen i 2den Zone. Da han, som jo ikke havde Opholdstilladelse her i Landet, ikke var forsynet med Tilbagerejsevisum, henvendte han sig den 17. Marts til det danske Paskontor i Flensborg, hvor han forsynedes med Indrejsetilladelse og Visum for Ophold her i Landet i 90 Dage, regnet fra Indrejsedagen i Tiden inden 17. Juni dette Aar. Han indrejste hertil samme Dag, Visum'et var givet, den 17. Marts. Efter Anmodning modtog Dags Formiddag her paa Stationen bemeldte Hans Thonesen, som foreviste sit Pas, hvis Paategninger stemmede med de ovenfor anførte Oplysninger vedrørende hans Ophold, Ud- og Indrejse. Jeg oplæste for ham det Stykke i med Amtets Skrivelse fulgte Bilag, som begynder med: „Selbst Leute.“ og ender med „etwas anhaben“, og forklarede ham da, at han ikke kunde anerkende noget som helst i det paagældende Stykke, som passede med Sandheden. Der var ikke fra Statspolitiet Side sket nogen som helst Henvendelse til ham om blot at skaffe sig Opholdsforlængelse, langt mindre om, at han skulde udrejse, lige saa lidt som der er passeret noget som helst i Kollund, der har fjerneste Lighed med det i Artiklen omtalte. Komparenten er ikke standset og afvist i Kollund. Da han var udrejst herfra den 10/3, har han ikke været i Kollund før den 17/3, og han passerede da blot igennem Kontrollen som Følge af sit i Flensborg samme Dag erhvervede Indrejse- og Opholdsvisum. I øvrigt tilføjer Komparenten, at han Dags Morgen paa „Sonderburger Zeitung“s Redaktionskontor har berigtiget den Fremstilling, Bladet har bragt.“

Det var dette Tilfælde. Jeg tillader mig at spørge det ærede Medlem, om han har dementeret denne Historie, som har cirkuleret i Bladene dernede, eller om han nu vil være villig til at sige, at denne Historie, som har gaaet de tyske Blade rundt, har vist sig at være fuldkommen forkert. Jeg ved ikke, om Thonesen skulde have udtalt sig til Bladene, saaledes som Historien gik igennem Aviserne. Jeg tror det ikke, thi da han senere henvendte sig igen